

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686920535184.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Den Første, der kom ind ad Dagligstuedøren, var en aldrende, meget pyntet, trind Kone; derefter en stille, bleg, simpelt, skjøndt flint klædt, yngre Dame, som han ikke gav sig Tid til at betragte, saa Fruen og Justitsraaden, og et Øieblik efter Justitsraadens Søn, den unge Hr. Paulsen, der havde været tilstede ved Gildet for Sem. Medens Otto hilste, skottede han til Døren i Forventning om Skuespillerinden, og hvor stor var derfor hans Overraskelse, da han blev forestillet og hørte, at han allerede var sammen med hende: hun var den stille, blege Dame, der var forekommet ham saa ubetydelig. Hendes Hilsen var saa fuldstændig rigtig efter Landsens Skik, en saa nøiagtig afmaalt Blanding af venlig Høflighed og kjølig Tilbageholdenhed, at man kunde have antaget hende for en Gouvernante, en Justitsraadsdatter ... for Alt, undtagen det, hun var. Kun var der, Otto ubemærket, et Secund før Præsentationen hengledet over ham et Blik, et Glimt, der syntes med sær Kunst at snige sig fra de 232 nedslagne Øine ud igjennem de lange Øienhaar. Saaledes nærmer man sig et fast Slot og troer det ubevogtet, men bemærker ikke, at en Kaardespids eller en Hjelm et Øieblik har tindret i en flygtig Solstraale bagved et Skydeskaar; den fremrykkende Styrke er talt, bedømt, Rapport afgivet o. s. v., medens den endnu overveier, om dette værgeløse Slot er værdt at besætte.